

Orlęta Lwowskie

Wczoraj siedząc w szkolnej ławce
zabierali głos.
Nie myśleli, że już dzisiaj
zmieni się ich los.

Choć byli rówieśnikami
naszymi, to fakt,
przyszło im odegrać rolę
bohaterów mas.

Mamo, tato, to ma misja,
muszę ruszyć w bój,
aby walczyć o Ojczyznę,
by ocalić Lwów.

Wszak nie wszyscy giną w walce,
a więc proszę was,
nie martwcie się dzisiaj o mnie,
Anioł strzeże nas.

Jak piskłęta, co spod skrzydeł
matki wezwał Lwów
chwyciły za broń orlęta,
nie licząc na cud.

Jak piskłęta, co spod skrzydeł
matki wezwał Lwów,
chwyciły za broń orlęta,
nie licząc na cud.

Cieężko dźwigać karabiny,
Nierówną walkę wieść.
Dzisiaj domem ich mogiły.
Oddajmy im cześć!

Bohaterskie dzieci Lwowa
dały przykład nam
jak dzielnie bronić wolności
gdy wróg jest u bram.

Jakub Białek

Ach Orlęta, me Orlęta...

Ach Orlęta, me Orlęta...
Ile krwi wylałyście,
Aby bronić swoje miasto,
Którym piękny Lwów.

Jak Wam ciężko wtedy było
W „bitwie o Lwów”
Bronić Waszych domów,
Które tak kochałyście.

Jakież poświęcenie, jakież bohaterstwo
Musimy oddać Wam,
Choć to i tak jest za mało
By odwdziżyć się Wam.

Jaki strach, jaki lęk ogarnął Was,
Lecz Wy dzielne Orlęta
Nie poddawałyście się,
Aby dalej mieszkać w polskim Lwowie.

I walczyłyście do końca
Za wasze piękne miasto
Pamięć o Was wiecznie żywa
CHWAŁA BOHATEROM!

Jakub Białek

Lwów

Co to jest Lwów?
Czy wiecie?
Różne są tego teorie.
Jedni powiedzą: zwykłe miasto,
lecz ono ma własną, prawdziwą historię.

W nim dzieci walczyły,
gdyż wojska było za mało.
Ukraińcy to miasto dla siebie mieć chcieli,
mimo, że do Polski należało.

Choć kilka lat miały,
Za broń chwyciły jak greccy bogowie.
To właśnie Orlęta Lwowskie,
prawdziwi bohaterowie.

Jagoda Węglowska